

DUCH ŚWIĘTY DZIAŁAJĄCY ZA KULISAMI

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ez 37,5-9; Rdz 1,2; Hi 26,13; Wj 31,1-5; J 16,13-14; Ga 5,16-23.

TEKST PAMIĘCIOWY: „On mnie uwielbi, gdyż z mego weźmie i wam oznajmi” (J 16,14).

Pismo Święte nie kieruje takiej samej wielkiej uwagi na Ducha Świętego jak na Ojca i Syna. Jednak *Biblia* mówi wyraźnie o obecności Ducha Świętego w ważnych momentach historii stworzenia i zbawienia. Na początku, podczas stworzenia tego świata, Duch Święty działał, ale jakby w tle. Natchnął Bożych proroków, a zatem odgrywał kluczową rolę w spisaniu Słowa Bożego. Był także zaangażowany w poczęcie Jezusa Chrystusa w łonie Marii.

Nie znajduje się On jednak w centrum biblijnego przekazu, a więc wiemy o Nim zdumiewająco niewiele. Pozostaje w tle, a to dlatego, że Jego rolą jest wspierać dzieło innej osoby Bóstwa — Jezusa, Syna Bożego — oraz przynosić chwałę Bogu Ojcu. A wszystko to po to, by upadli ludzie mogli być zbawieni od wiecznej śmierci, którą ściągnęli na siebie przez grzech.

Ze świadectwa *Pisma Świętego* dowiadujemy się, że Duch Święty chętnie i łaskawie przyjmuje, wspiera, pomaga, podtrzymuje oraz obdarza mocą ludzi, działając przy tym w swojej niejako zakulisowej roli. Zarówno w akcie stworzenia, jak i w dziejach odkupienia oraz misji nie stawia On siebie w świetle reflektorów, choć odgrywa niezmiernie istotną rolę.

Przeczytaj J 3,3-8 i Ez 37,5.9. Dlaczego wiatr jest trafnym symbolem tajemniczego działania Ducha Świętego?

Porównując działanie Ducha Świętego do działania wiatru, Jezus podkreśla ulotność Ducha Świętego. Ruch powietrza ma w sobie coś tajemniczego. Trudno dokładnie powiedzieć, skąd nadchodzi wiatr i dokąd zmierza. Kto z nas nie doświadczył nagłych podmuchów wiatru nadchodzącego jakby znikąd?

W jakimś stopniu możemy się nauczyć czegoś o ruchach i wzorcach zachowania wiatru. Podobnie możemy się dowiedzieć, że Duch Święty działa tam, gdzie chce. Nikt nie jest w stanie nad Nim zapanować. Jednak możemy się dowiedzieć, gdzie jest On aktywny i gdzie działa. Duch Święty jest niewidzialny i jednocześnie potężny jak wiatr. Oczywiście możemy odczuwać obecność wiatru, a nawet widzieć skutki jego działania, choć nie widzimy samego wiatru. Począwszy od lekkich powiewów, a skończywszy na niszczycielskich huraganach, wiatr daje znać o swojej ogromnej mocy. Gdy Duch Święty został porównany do wiatru, Jego działanie zostało połączone z przywracaniem życia tam, gdzie panuje martwota. To obejmuje moc najwyższą pozwalającą czynić to, co tylko Bóg jest w stanie uczynić.

Jak się to dokonuje, pozostaje dla nas tajemnicą. Bóg i Jego działania dokonywane przez Ducha Świętego przerastają naszą zdolność pojmowania, podobnie jak wiele innych zjawisk, tak w świecie naturalnym, jak i duchowym.

Nie znaczy to, że nie możemy rozpoznać tego, czego dokonuje Duch Święty. Musimy jednak uznać, że jedyną stosowną postawą wobec boskich tajemnic jest całkowita pokora. Taka pokora każe z najwyższym szacunkiem odnosić się do wielkości Boga, w całej rozciągłości uznać nasze ludzkie ograniczenia i uświadomić sobie naszą potrzebę przyjęcia Bożego objawienia.

Ellen G. White wyraziła to trafnie: „Tajemnice ukryte w *Biblii* nie tylko nie mogą być kontrargumentami przeciwko teorii Bożego pochodzenia *Pisma Świętego*, lecz przeciwnie, są one największymi dowodami, że słowa *Biblii* inspirowane są przez Boga. Gdyby *Biblia* nie posiadała nadprzyrodzonego, boskiego charakteru, a zawierała jedynie to, co leży w granicach ludzkiego pojmowania, i gdyby jej wielkość mogła być ujęta w zrozumiałych dla ograniczonego umysłu ludzkiego pojęciach, przestałaby być tym, czym jest dzisiaj — niezaprzeczalnym i nieomylnym dowodem boskości”¹.

Jakie niewidzialne siły w przyrodzie mogą wpływać na nas? Czego powinno nas to nauczyć o realności niewidzialnych, a jednocześnie potężnych oddziaływań w naszym świecie?

¹ Ellen G. White, *Wychowanie*, Warszawa 2010, wyd. II, s. 119-120.

Pierwszym wielkim dokonaniem Boga na naszej planecie było jej stworzenie. *Biblia* wyraźnie wymienia Boga Ojca (zob. Rdz 1,1) i Jezusa Chrystusa (zob. Kol 1,16-17) jako Stwórców nieba i ziemi, i wszystkiego, co zostało stworzone (zob. J 1,1-3). Jednak *Biblia* wzmiankuje także obecność Ducha Świętego w dziele stworzenia.

Przeczytaj Rdz 1,2; Hi 26,13 BG; 33,4; Ps 33,6 BG; 104,29-30 BG. Jaka była rola Ducha Świętego w dziele stworzenia? Jak Duch Święty był związany ze stworzeniem życia na ziemi?

W Rdz 1,2 znajduje się wzmianka o obecności Ducha Świętego przy stworzeniu. Hi 26,13; 33,4; Ps 104,29-30; 33,6 wspierają aktywną rolę Ducha Świętego w nadnaturalnym stworzeniu ziemi. *Biblia* wprost wymienia Boga Ojca i Syna Bożego, Jezusa Chrystusa, jako uczestniczących aktywnie w stworzeniu świata (zob. Iz 64,8; Kol 1,16-17), a Duch Święty także był tam obecny, choć w bardziej subtelny sposób.

Duch Święty nie występuje jako główna postać w opisie stworzenia. Przeciwnie, raczej *unosí się* nad otchłanią, ale przez swoje działania jest obecny przy powstaniu życia na ziemi. Hebrajskie słowo *merachefet* przetłumaczone jako *unosíł się* nad powierzchnią ziemi, użyte w Rdz 1,2, jest tym samym słowem, które zostało użyte w Pwt 32,11, gdzie Bóg jest porównany do orła unoszącego się nad gniazdem z jego pisklętami. Duch Święty był nie tylko aktywnie zaangażowany w stworzenie życia na ziemi, ale także opiekuje się stworzonymi istotami, tak jak orzeł swoimi młodymi. Ps 104,30 (BT) sugeruje, że stworzenie było możliwe jedynie dzięki działaniu Ducha Świętego, jako że odgrywał On aktywną rolę w tym procesie.

Duch Święty nie tylko był obecny przy stworzeniu tego świata, ale uczestniczy także w procesie naszego odrodzenia, dając nam nowe serce i nowy umysł. Jak te działania wiążą się ze sobą? Jak szabat wiąże się z dziełem stworzenia i odrodzenia?

„I wystawią mi świątynię, abym zamieszkał pośród nich” (Wj 25,8).

Po dziele stworzenia największą rangę *Biblia* nadaje Bożemu planowi zbawienia. Cóż stałoby się ze stworzeniem w upadłym świecie, gdyby nie plan odkupienia? Jako grzesznicy potrzebujemy nie tylko Stwórcy, ale także Odkupiciela. Jakże wdzięczni powinniśmy być, że mamy takiego Odkupiciela — Jezusa Chrystusa! Bez Niego nie mielibyśmy nadziei na świecie, bo świat sam z siebie nie oferuje nam żadnej nadziei.

W czasach starotestamentowych świątynia i służba w niej ilustrowały Boże przebaczenie grzechu i zapowiadały dzieło Jezusa, naszego Odkupiciela. To tam plan zbawienia był objawiony starożytnym Izraelitom (zob. Hbr 4,2). Podczas gdy służba świątynna wskazywała przede wszystkim na Jezusa i Jego śmierć w celu przebaczenia grzechów, to Duch Święty został przedstawiony jako aktywnie zaangażowany w uzdolnienie pewnych osób do zbudowania świątyni zgodnie z wzorem objawionym Mojżeszowi przez Boga.

Przeczytaj Wj 31,1-5. Jak Duch Święty był zaangażowany w budowę przybytku? Jak wspierał tych, którzy budowali przybytek jako symboliczne mieszkanie Boga?

Biblia mówi nam, że Duch Święty był także obecny podczas budowy przybytku, ośrodka, w którym miało się odbywać pojednanie między Bogiem a ludzkością i gdzie Święty Bóg miał się spotykać z grzesznikami. To Bóg przekazał Mojżeszowi swój plan budowy ziemskiej świątyni zgodnie z niebiańskim oryginałem (zob. Wj 25,9.40).

Świątynia ta miała być Bożym modelem ilustrującym plan zbawienia. Bóg zamierzał zamieszkać pośród swego ludu w szczególny sposób, mianowicie w świątyni, którą polecił zbudować. Dziełem Ducha Świętego było uzdolnienie ludzi do tego, by z artystyczną biegłością i wyczuciem piękna wykonać to, co Bóg im polecił. Bez Jego pomocy Izraelici nie byłiby w stanie sprostać temu artystycznemu i rzemieślniczemu wyzwaniu.

Zważywszy na moc, jaką posiada Duch Święty, z pewnością nie potrzebował On ludzkiej pomocy do budowy przybytku. To On uzdolnił ludzi do wykonania zadania z biegłością i w zgodzie z pięknem. W jaki sposób i gdzie możesz zachęcać i wspierać innych, by używali danych im talentów do szerezenia Królestwa Bożego i przynoszenia chwały Bogu?

Duch Święty i uwielbianie Jezusa Chrystusa

ŚRODA — 11 stycznia

Duch Święty działał w czasach starotestamentowych, choć wydaje się, że Jego dzieło nie było tak szeroko zakrojone jak w erze nowotestamentowej. Wraz z przyjściem Jezusa, obiecanego Mesjasza, służba Ducha Świętego zintensyfikowała się. Duch Święty udziela darów duchowych wszystkim wierzącym. *Nowy Testament* mówi nam, że Duch Święty działa na wiele sposobów w naszym duchowym życiu i w życiu Kościoła, ale chyba najważniejszym Jego dziełem jest wywyższanie Jezusa Chrystusa.

Przeczytaj J 16,13-14; 15,26. Co Jezus mówi o dziele Ducha Świętego? Jak inne działania Ducha Świętego łączą się z tym najważniejszym?

Jezus powiedział nam, że Duch Święty będzie wydawał świadectwo nie o sobie samym, ale właśnie o Jezusie. Jego dziełem jest wywyższanie odkupienia dokonanego przez Jezusa. Tak więc Duch Święty pozostaje niejako w cieniu i kieruje światło na Jezusa. Słusznie zostało napisane, że „nigdy przesłaniem Ducha Świętego do nas nie jest: *Patrzcie na mnie! Słuchajcie mnie! Przyjdźcie do mnie! Poznajcie mnie!*, ale zawsze:

— Spójrzcie na Niego! Dostrzeżcie Jego chwałę! Słuchajcie Go i przyjmujcie Jego słowa! Udajcie się do Niego, by mieć życie! Poznajcie Go i doświadczcie Jego daru radości i pokoju.

Możemy powiedzieć, że Duch Święty jest Swatem, Niebiańskim Agentem Matrymonialnym, którego rolą jest przywieść nas do Chrystusa i upewnić się, że z Nim zostaniemy¹.

Ta kwestia ma niezwykle doniosłe znaczenie. Wszelkie akcentowanie dzieła Ducha Świętego niewywyższające jednocześnie osoby i dzieła Jezusa Chrystusa nie pochodzi od Ducha Świętego. Choć Duch Święty jest dla nas bardzo ważny, to jednak nigdy nie powinien w naszych myślach i dziele zbawienia zajmować miejsca należącego wyłącznie do Chrystusa. Gdzie Jezus jest wywyższany, tam działa Duch Święty. Dlatego nazywamy się *chrześcijanami* — wyznawcami Chrystusa (por. Dz 11,26), a nie *duchaczami* (*pneumatykami*) — wyznawcami Ducha Świętego².

Dlaczego tak ważne jest, byśmy wywyższali zmartwychwstałego Zbawiciela we wszystkim, co czynimy? Pomyśl, co Jezus uczynił dla nas. Jak możemy Mu okazać naszą wdzięczność (zob. np. 2 Tes 1,11-12)?

¹ James I. Packer, *Keep in Step with the Spirit: Finding Fullness in Our Walk with God*, wyd. popr. i poszerz., Grand Rapids 2005, s. 57-58.

² Zob. Graham A. Cole, *He Who Gives Life: The Doctrine of the Holy Spirit*, Wheaton 2007, s. 284.

Duch Święty dokonał ucieleśnienia Jezusa (zob. Łk 1,34-35). On też namaścił Jezusa do Jego misji (zob. Łk 3,21-22). Namaszczenie Jezusa przez Ducha Świętego wyposażyło Go w moc potrzebną do wypełnienia mesjańskiej misji i przygotowało do udzielenia Ducha Świętego Jego uczniom. Duch Święty prowadził i wzmacniał Jezusa podczas kuszenia (zob. Mk 1,12; Mt 4,1; Łk 4,1-2.14), tak więc Jezus „może dopomóc tym, którzy przez próby przechodzą” (Hbr 2,18; por. Hbr 4,15-16). Duch Święty wyposażył Jezusa do wykonania Jego odkupieńczego dzieła (zob. Hbr 9,14) i umożliwił zmartwychwstanie Jezusa (zob. 1 P 3,18). W tym wszystkim Duch Święty pozostawał w cieniu i pomagał kierować uwagę ludzi na Jezusa Chrystusa.

Przeczytaj Łk 24,44-49; Ga 5,16-23; Ef 4,23-24. Czego dowiadujemy się z tych wersetów o dziele Ducha Świętego? W jaki sposób Duch Święty wywyższa Jezusa?

Duch Święty wywyższa Jezusa co najmniej na kilka następujących sposobów:

1. Duch Święty uczy o Jezusie w *Piśmie Świętym* w wiarygodny i właściwy sposób. W Jego nauczaniu nie brakuje niczego, co powinniśmy wiedzieć o Chrystusie i Jego dziele zbawienia. Wszystko jest podane w sposób zrozumiały i tak, by nie wprowadzić nikogo w błąd. Wszystko, co musimy wiedzieć o Jezusie, jest w Słowie Bożym. Wystarczy to tylko przeczytać oraz przyjąć z wiarą i uległością.

2. Duch Święty prowadzi ludzi do zbawczej więzi z Jezusem Chrystusem. W tym celu działa łagodnie na serca i umysły ludzi. Daje im zrozumienie, aby mogli pojąć sprawy duchowe, tak by byli gotowi zaufać Jezusowi Chrystusowi i przyjąć Go jako swego Pana i Odkupiciela.

3. Duch Święty powiela charakter Chrystusa w nas. W ten sposób sprawia, że przejawiamy zalety charakteru Chrystusa (zob. Ga 5,22-23). Przez krew Jezusa otrzymujemy zwycięstwo nad grzechem (por. Ap 12,11), a Duch Święty uzdalnia nas do wierności przykazaniom Bożym.

4. Duch Święty uzdalnia nas do pełnienia Chrystusowej, niesamolubnej służby miłości dla bliźnich. Powołuje ludzi do określonego rodzaju pracy dla Boga i daje nam możliwość docierania do bliźnich w Duchu Chrystusowym.

W jaki sposób dzieło powielania charakteru Chrystusa w naszym życiu przynosi chwałę Bogu Ojcu?

DO DALSZEGO STUDIUM

Dzieło Ducha Świętego jest niewątpliwie niezbędne, abyśmy mieli łączność z Panem. Owszem, nie widzimy Go w działaniu, ale widzimy efekty Jego działania w nas i w innych ludziach. Jeśli doświadczyłeś duchowej zmiany w życiu przez wiarę w Jezusa, to zmiana ta została dokonana dzięki działaniu Ducha Świętego.

„Choć wiatr jest sam przez się niewidoczny, wywiera widoczne i wyczuwalne skutki. Dlatego praca Ducha nad duszą również przejawia się w każdym czynie u tego, kto odczuje tę zbawienną moc. Gdy Duch Boży bierze w posiadanie serce, życie człowieka zostaje odmienione. Odrzucane są grzeszne myśli, a złe czyny zaniechane; miłość, pokora i pokój pojawiają się w miejsce gniewu, zawiści i walki. Radość zajmuje miejsce smutku, a twarz promieniuje światłem niebios. Nikt nie widzi ręki, która dźwiga ciężar ani nie widzi światła płynącego z wysokiego nieba”¹.

To wspaniałe obietnice, a mnóstwo przykładów wskazuje, jak bardzo są realne. Ale dzieło Ducha Świętego w nas nie jest realizowane natychmiastowo. Nie stajemy się automatycznie takimi ludźmi, jakimi powinniśmy być. Życie wiary i poddania się Bogu to życie pełne zmagañ, wyrzeczeń i skruchy, gdy błądzimy i upadamy. Duch Święty jest boskim czynnikiem działającym w nas, by uczynić nas nowymi stworzeniami w Chrystusie. Jest to dzieło, które trwa przez całe nasze życie. Choć nasze wady i słabości powinny nas skłaniać do większej uległości wobec Pana, to jednak musimy pamiętać, że diabeł skrzętnie próbuje je wykorzystywać, by zniechęcić nas do chrześcijańskiego życia. Gdy wzdrygamy się na myśl o naszych grzechach, musimy zawsze pamiętać, że śmierć Jezusa jest jedynym ratunkiem dla grzeszników. Jezus umarł za nas i darzy nas łaską właśnie dlatego, że jesteśmy bezradnymi grzesznikami potrzebującymi łaski i zbawienia.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Czego możesz się nauczyć o zakulisowym działaniu na przykładzie dzieła Ducha Świętego? Jak możesz służyć Bogu, nie oglądając się na to, by być zauważanym i docenianym przez ludzi?

2. W jaki sposób Duch Święty wywyższa Jezusa i wskazuje Go ludziom? Jak ty możesz wywyższać Jezusa, kierując uwagę ludzi na Niego, a nie na siebie? Dlaczego nie zawsze jest to łatwe? Jak możemy pokonać naturalną skłonność do wywyższania siebie?

¹ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 143-144.